

- De Estse apothekersvereniging is bevoegd om bij het Gerecht de nietigverklaring te vorderen van besluit SA.42028 (2017/NN) van de Commissie als belanghebbende in de zin van artikel 108, lid 2, VWEU en artikel 1, onder h), van verordening nr. 2015/1589 ⁽³⁾.
2. De Commissie was verplicht een formele onderzoeksprocedure in te leiden overeenkomstig artikel 108, lid 2, VWEU op grond van de toets van „ernstige moeilijkheden”. Dat de Commissie ernstige moeilijkheden ondervond bij de vaststelling van het bestreden besluit en bijgevolg de procedurele waarborgen van artikel 108, lid 2, VWEU zijn geschonden, blijkt uit het volgende:
- De Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door tot de slotsom te komen dat geen voordeel uit staatsmiddelen is toegekend, aangezien de Commissie niet heeft gezien dat Finland zijn discretionaire regelgevingsbevoegdheid heeft misbruikt, wat tot de derving van staatsinkomsten heeft geleid.
- De Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door vast te stellen dat er geen sprake was van een selectief voordeel, omdat de Commissie de „bijzondere taken” ten onrechte niet als diensten van algemeen economisch belang heeft aangemerkt.
- De Commissie heeft tijdens de vooronderzoeksprocedure geen essentiële informatie vergaard.
- De vooronderzoeksprocedure heeft onredelijk lang geduurd (bijna 30 maanden).
- De Commissie heeft een onbekende wettelijke definitie van het begrip „bijzondere taken” gegeven.
- Finland heeft zijn wet op universiteiten, op grond waarvan Finland tot dan toe de vennootschapsbelasting en de door Yliopiston Apteekki Oy aan de universiteit van Helsinki betaalde apothekersbijdragen terugbetaalde en die de centrale regeling van een van de genoemde steunmaatregelen was, in de loop van de vooronderzoeksprocedure gewijzigd.

⁽¹⁾ PB 2017, C 422, blz. 10.

⁽²⁾ Arrest van 24 maart 1993, Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques e.a., C-313/90, EU: C:1993:111.

⁽³⁾ Verordening (EU) 2015/1589 van de Raad van 13 juli 2015 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (Voor de EER relevante tekst) (PB 2015 L 248, blz. 9).

Beroep ingesteld op 19 januari 2018 — Delfant Hoylaerts / Commissie

(Zaak T-17/18)

(2018/C 104/57)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Isabelle Delfant Hoylaerts (Montredon-des-Corbières, Frankrijk) (vertegenwoordiger: E. Conquet, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het afwijzende besluit van de Commissie van 21 maart 2017 nietig te verklaren;
- het impliciete afwijzende besluit van de Commissie van 20 oktober 2017 nietig te verklaren;
- de Commissie te veroordelen tot overname van de kosten van het medisch opvoedkundig instituut vanaf 20 oktober 2017;

- de Commissie te veroordelen tot betaling aan Isabelle Delfant Hoylaerts van een bedrag van 3 000 EUR ter vergoeding van haar materiële en immateriële schade;
- de Commissie te veroordelen tot betaling aan Isabelle Delfant Hoylaerts van een bedrag van 3 000 EUR voor de niet-terugvorderbare kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij een middel aan, ontleend aan schending van artikel 72 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie, waarvan de bepalingen zijn overgenomen in de gemeenschappelijke regeling inzake de ziektekostenverzekering van de ambtenaren van de Europese Unie, en met name artikel 20, en in de gids voor interventies van de Commissie voor gehandicapte kinderen van het onder het Statuut vallend personeel.

De Commissie heeft in strijd met voormelde bepalingen gehandeld door te weigeren om de kosten van het medisch opvoedkundig instituut (hierna: „MOI”) over te nemen die voor verzoeksters gehandicapte kind zijn gemaakt. Dat besluit berust op louter administratief onbegrip en geeft niet aan op welke rechtsgrondslag de Commissie zich baseert.

De onrechtmatige gedraging van de Commissie heeft ernstige gevolgen, aangezien verzoekster alleen niet de kosten van het MOI kan dragen, terwijl dit instituut van levensbelang is voor haar kind. Haar morele en financiële situatie is dus verslechterd door de fout van de Commissie.

Beroep ingesteld op 19 januari 2018 — Polen/Commissie

(Zaak T-21/18)

(2018/C 104/58)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Polen (vertegenwoordiger: B. Majczyna, gevolmachtigde)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van uitvoeringsbesluit (EU) 2017/2014 van de Commissie van 8 november 2017 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) [kennisgeving geschied onder nummer C(2017) 7263] (PB 2017, L 292, blz. 61), voor zover daarbij nettobedragen van 48 317 806,79 EUR en 26 638 201,22 EUR, uitgegeven door een door de Republiek Polen erkend betaalorgaan, aan financiering van de Europese Unie wordt onttrokken;
- verwijzing van de Europese Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 52, lid 1, van verordening nr. 1306/2013⁽¹⁾ doordat een financiële correctie is aangebracht die berust op een onjuiste vaststelling van de feiten en onjuiste uitlegging van het recht, hoewel de Republiek Polen deze uitgaven in overeenstemming met de Unievoorschriften heeft gedaan.